

CAPUT XI.

De Fuga Otij.

Multam malitiam docuit Otiositas. *Eccl. 33.* Effectus Otij est casus Regis Davidis *1. Reg. 11.* Iniquitas Pentapolitarum *Ezechiel. 16.* Et seductio vecordis illius juvenis *Proverbior. 7.* Videlicet sicut aqua stagnans & immota progenerat serpentes, bufones, aliaque animalia immunda; sicut ager incultus profert spinas & tribulos; sicut aër immotus pestilens existit & venenosus: ita homo qui serijs rebus corpus & animam non exercet,

ercet , pessimos scelerum & iniquitatum fructus producit, maximè si in delitijs vivat, & sanguis in corpore juvenili adhuc ferveat, His verò tam perniciosis otij & desidia effectibus facillimè obviabit Parochus, si omnes totius diei horas eâ ratione & modo distribuatur, certamque cuilibet horæ functionem suam ita assignet , ut semper cum diabolus occupatum inveniat. *Ut enim otiosus deficit ab ordine suo, sic qui ordinem sibi constituit, otiosus esse desinit*, juxta Theophilactum in 2. *Thessal.* 3.

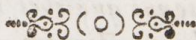
Præscribit hanc temporis distributionem Celsissimus ac Reverendissimus Noster in suo Decreto

creto suprà citato his verbis :
*Functiones suas per integrum diem
ita distribuunt , ut nec otio , nec com-
messationibus , vel alijs indignis oc-
cupationibus locum dent ; vultque
Visitatores suos in eam distribu-
tionem studiosè inquirere , ut
ibidem subdit. Loquitur de hoc
ordine temporis etiam B. Lau-
rentius Justinianus Lib. de di-
scip. & perfect. monast. convers.
cap. 10. dicens : *Maximi procul
dubio periculi res est , pro ut sug-
gerit animus , velle degere. Propte-
rea cunctis consulendum est , ut
taliter unumquodque disponant
opus , quatenus qualibet hora pro-
prium habeat actionem. Sciant ,
quando orationi , quando lectioni ,
quando operi manuum incumben-
dum**

dum sit ; ne acedia spiritu in mentis dubietatem vel hebetudinem evecti tempus suum inaniter consumant. Porrò ab hac regula, quam sibi ipsi Parochus in observatione temporis præscripsit, recedere nunquam debet, aut in ullo casu dispensare, Nisi fraternâ charitate, vel necessitate aliquâ, vel obedientiâ majoris retardetur, ne paulatim viam ad laxitatem sternat, ut benè monet S. Bonaventura myst.

Theol. Cap.

3. p. 3.

CA-